

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การดำเนินงานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย (1) วัตถุคืน สารเคมี เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย (2) วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย (2.1) การศึกษาผลการแข่ง และวิธีการบดข้าวกล้องของกต่อความคงตัวและขนาดอนุภาคของน้ำข้าวกล้องของก (2.2) การศึกษาผลของอัตราส่วนข้าวกล้องของกต่อน้ำและความร้อนต่อความคงตัว ความหนืดและปริมาณสาร GABA ของน้ำข้าวกล้องของก (2.3) การศึกษาผลของชนิดและปริมาณสารให้ความคงตัว ต่อกุณลักษณะ เครื่องคั่นข้าวกล้องของก (2.4) การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมของการผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น สารให้ความคงตัว และนमผงต่อกุณลักษณะเครื่องคั่นข้าวกล้องของกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น และยืนยันแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของสภาวะในการผลิตเครื่องคั่นข้าวกล้องของกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้นและคัดเลือกสภาวะที่เหมาะสม (2.5) การศึกษาคุณภาพและการทดสอบทางประสานสัมพัทธของเครื่องคั่นข้าวกล้องของกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น

3.1 วัตถุคืน สารเคมี เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 วัตถุคืน

(1) ข้าวเปลือกขาวดอกมະลิ 105 เก็บเกี่ยวดินเดือนธันวาคม ฤดูหนาว 2551-2552 ได้จากบริษัท อาร์ซีเค อะกริ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยนำข้าวเปลือกขาวดอกมະลิ 105 (สิงหาคม 2552 การเก็บอายุ 8 เดือนหลังการเก็บเกี่ยว) มาแช่น้ำที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ใช้อัตราส่วนข้าวเปลือกต่อน้ำ 1 : 2 จนน้ำนำไปเข้ากระบวนการเพาะงอกที่ 40°C เวลา 35 ชั่วโมง แล้วนำข้าวเปลือกออกมาร้อนแห้งที่ 50°C เป็นเวลา 15 ชั่วโมง แล้วนำไปสะเทาะเปลือกได้เป็นข้าวกล้องของกขาวดอกมະลิ 105 (วนนุชศรี เจษฎารักษ์ 2551)

(2) น้ำมะเม่าเข้มข้น 100 % ได้จากบริษัท Phuphan Beverage (กฎงานเครื่องคั่น) จังหวัดสกลนคร ผลิต 7 กันยายน 2553 หมดอายุ 7 กันยายน 2554

3.1.2 สารเคมี

(1) Di-sodium tetraborate (AR-Grade) ผลิตโดยบริษัท Merck ประเทศไทย

(2) 9-fluorenylmethyl chloroformate (FMOC) (AR-Grade) ผลิตโดยบริษัท ACROS ประเทศไทย

(3) Trifluoroacetic acid (TFA) (AR-Grade) ผลิตโดยบริษัท ACROS ประเทศไทยเยอรมันน์

(4) Acetonitrile (ACN) (AR-Grade) ผลิตโดยบริษัท BDH ประเทศไทยอังกฤษ

(5) Methanol (MEOH) (HPLC-Grade) ผลิตโดยบริษัท BDH ประเทศไทยอังกฤษ

(6) 2,2-diphenyl-1-picryl-hydrazyl (DPPH) ผลิตโดยบริษัท Sigma ประเทศไทยเยอรมันน์

(7) 6-Hydroxy-2,5,7,8-tetramethylchromane-2-carboxylic acid 97% (Trolox) ผลิตโดยบริษัท Sigma ประเทศไทยเยอรมันน์

(8) Ethanol (AR-Grade) ผลิตโดยบริษัท RCI Labscan ประเทศไทย

(9) Carrageenan (Food-Grade) ซื้อจากบริษัท รวมเคมี 1986 จำกัด ประเทศไทย

(10) Sodium Alginate(Food-Grade) ซื้อจากบริษัท รวมเคมี 1986 จำกัด ประเทศไทย

3.1.3 เครื่องมือวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์ และเครื่องแก้ว

3.1.3.1 เครื่องมือวิทยาศาสตร์

(1) เครื่องชั่งละเอียด 2 ตำแหน่ง รุ่น ED3205S ยี่ห้อ Sartorius ประเทศไทยเยอรมันน์

(2) เครื่องชั่งละเอียด 4 ตำแหน่ง รุ่น BP210S ยี่ห้อ Sartorius ประเทศไทยเยอรมันน์

(3) ตู้อบลมร้อน (Hot air oven) รุ่น U 30 บริษัท Memmert ประเทศไทยเยอรมันน์

(4) เครื่องวัด pH (pH Meter) รุ่น Seven Easy โดยใช้หัววัด (Probe) รุ่น Inlab

413 ยี่ห้อ Mettler Toledo ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์

(5) เครื่องให้ความร้อน (Hot plate) รุ่น HC502 ยี่ห้อ Bibby ประเทศไทยอังกฤษ

(6) อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (Water bath shaker) รุ่น Comfort Heto Master

Shake ยี่ห้อ Heto Lab Equipment ประเทศไทยเดนมาร์ก

(7) เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (UV–Visible Spectrophotometer) รุ่น Lambda 25 ยี่ห้อ Perkin Elmer ประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

(8) เครื่องวัดความหนืด (Brook field) รุ่น DV-3 ประเทศไทยสหรัฐอเมริกา

(9) เครื่องบดตัวอย่างรุ่น Cemotec1090 บริษัท Tecator ประเทศไทยเนเธอร์แลนด์

(10) เครื่องวัดความชื้น (Moisture analyzer) รุ่น MA30 บริษัท Sartorius

ประเทศไทยเยอรมันน์

(11) เครื่องปั่นให้ยิ่งความเร็วสูง (Centrifuge) รุ่น Z200 A ยี่ห้อ Hermle –

Labortechnik ประเทศไทยเยอรมันน์

(12) เครื่องปิดผนึกถุงด้วยสูญญากาศ (Vacuum Sealer) บริษัท Busch

ประเทศไทย

(13) ปั๊มสูญญากาศ (Vacuum Pump) รุ่น B-169 บริษัท Buchi ประเทศไทย
สวิสเซอร์แลนด์

(14) เครื่อง Ultrasonic degasser รุ่น 1875D บริษัท Tru-Sweep ประเทศไทย
สหรัฐอเมริกา

(15) เครื่องแยกของเหลวสมรรถนะสูง (High Performance Liquid Chromatography : HPLC) ประกอบด้วยปั๊ม (Water TM controller) รุ่น 600 เครื่องฟลูออเรสเซนต์ เพื่อตรวจวัดสาร (Jasco) รุ่น FP 920 และเครื่องควบคุมการทำงานเครื่องวิเคราะห์สาร (Auto sample) รุ่น 717 Pluse บริษัท Water ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

(16) คอลัมน์วิเคราะห์สารชนิด C18 รุ่น Symmetry Reverse-Phase C 18 M 30851 บริษัท Water ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

(17) เครื่องไม่หนินไฟฟ้า ประเทศไทย

(18) เครื่องปั๊นไฟฟ้ายึดห้อง SHARP รุ่น EM-44A ประเทศไทย

(19) เครื่องอบแห้งแบบถาด (Cabinet Tray Dryer) ประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

(20) เครื่องลีข้าว บริษัทนาทีเทคโนโลยี ประเทศไทย รุ่น NW 1000 TWIN

3.1.3.2 อุปกรณ์

(1) หลอดพลาสติกสำหรับปั๊นเหวี่ยง

(2) กระดาษกรอง Whatman No.1 บริษัท Whatman International Ltd.,
ประเทศไทย

(3) ตะแกรงร่อนขนาด 100 mesh บริษัท Endecotts Ltd., ประเทศไทย

3.1.3.3 เครื่องแก้ววิทยาศาสตร์

(1) บีกเกอร์ ขนาด 100, 500, 1000 มิลลิลิตร

(2) ขวดปรับปริมาตร ขนาด 5, 10, 25, 50, 100, 1000 มิลลิลิตร

(3) ขวดรูปชมพู่ ขนาด 250 และ 500 มิลลิลิตร

(4) ปีเปต ขนาด 1, 5, 10, 25 มิลลิลิตร

(5) กระบวนการ ขนาด 100 มิลลิลิตร

3.2 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.2.1 การศึกษาผลการแข่ง และวิธีการบดข้าวอกต่อความคงตัวและขนาดอนุภาคของน้ำข้าวกล้องงอก

3.2.1.1 การเตรียมวัตถุดิน

การเตรียมข้าวกล้องงอกจากกระบวนการกรองข้าวเปลือก โดยนำข้าวเปลือกขาวคอกมะลิ 105 มาผ่านการแข่งน้ำที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ด้วยอัตราส่วนข้าวต่อน้ำ 1:2 จากนั้นนำไปผ่านกระบวนการเพาะงอกที่ 40°C เป็นเวลา 35 ชั่วโมง แล้วนำข้าวเปลือกขาวคอกมะลิ 105 งอกไปอบแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบถังที่ 50°C เป็นเวลา 15 ชั่วโมง ได้เป็นข้าวเปลือกขาวคอกมะลิ 105 งอก (วนุช ศรีเจษฎารักษ์ 2551) การผลิตข้าวเปลือกออกน้ำจะดำเนินการจำนวน 6 ครั้งๆละ 8 กิโลกรัม รวม 48 กิโลกรัม โดยนำข้าวเปลือกออกครั้งที่ 1, 2, 3 มาผสมให้เข้ากันและนำข้าวเปลือกงอกครั้งที่ 4, 5, 6 มาผสมให้เข้ากันเพื่อทำเป็น 2 ชั้นการทดลองแล้วทำการบรรจุแบบสุญญากาศเก็บไว้ที่อุณหภูมิตู้เย็น เมื่อจะใช้จะนำข้าวเปลือกออกมาเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 วัน แล้วนำมากะเทาะเปลือกด้วยเครื่องสีข้าว ได้ข้าวกล้องงอกขาวคอกมะลิ 105 เพื่อทำการทดลองต่อไป

3.2.1.2 การศึกษาผลการแข่งและวิธีการบดข้าวกล้องงอกต่อความคงตัวและขนาดอนุภาคของน้ำข้าวกล้องงอก

นำข้าวกล้องงอกขาวคอกมะลิ 105 มาผ่านการแข่งที่เวลาต่าง ๆ กัน 3 ระดับ คือ 2, 3, 4 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 40°C และทำการบด 2 แบบ คือ บดด้วยเครื่องโนม่นไฟฟ้า (30 รอบต่อนาที) และเครื่องปั่นไฟฟ้า (ความเร็วระดับ 1) ด้วยอัตราส่วนข้าวต่อน้ำ 1: 15

จัดหน่วยการทดลองแบบ 2×3 Factorial experiment แบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) ทำการทดลอง 2 ชั้น

นำน้ำแข็งข้าวกล้องงอกมาตรวจสอบความคงตัวโดยวัดด้วยการแยกชั้นในวันที่ 1 ของการเก็บ ตามวิธีของ Priepke and others (1980) จังหวัดเชียงใหม่ (2547) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก1

วัดขนาดอนุภาคของน้ำแข็งข้าวกล้องงอกโดยใช้ Objective Microscope ในวันที่ 1 ของการเก็บ ตัวอย่างละ 15 ครั้ง

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าสัมเกตโดยเฉลี่ยของแต่ละทรีตเมนต์ โดยใช้ Duncan's New Multiple Range Test โดยใช้โปรแกรม SPSS version 17 คัดเลือกສภาวะที่มีความคงตัวมากที่สุดเพื่อนำไปใช้ในการทดลองขั้นต่อไป

3.2.2 การศึกษาผลของอัตราส่วนข้าวกล้องงอกต่อน้ำและความร้อนต่อความคงตัว ความหนืดและปริมาณสาร GABA ของน้ำข้าวกล้องงอก

นำข้าวกล้องงอกที่สภาพการลดขนาดที่ให้ความคงตัวมากที่สุดในข้อ (3.2.1.2) แล้วข้าวโดยใช้อัตราส่วนข้าวกล้องงอกต่อน้ำ เท่ากับ 1:28, 1:32, 1:36 เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ลดขนาดด้วยเครื่องปั่นไฟฟ้าแล้วนำมาต้มให้ความร้อนที่ระดับต่าง ๆ 3 ระดับ คือ 80°C เวลา 30 นาที, 85°C เวลา 15 วินาที และ 90°C เวลา 1 วินาที แล้วกรองด้วยตะแกรงความถี่ 100 mesh

จัดหน่วยการทดลองแบบ 3×3 Factorial experiment แบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized design) ทำการทดลอง 2 ชั้น

ตรวจสอบคุณลักษณะน้ำข้าวกล้องงอก

-ตรวจสอบความคงตัว โดยวัดดัชนีการแยกชั้น ในวันที่ 4 ของการเก็บ ตามวิธีของ Priepke and others (1980) อ้างถึงในพจนานิภา แจ้งชัด (2547) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก1

-วัดความหนืด ในวันที่ 1 ของการเก็บ ด้วยเครื่อง Brookfield ที่อุณหภูมิ 4 และ 25°C ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก2

-วิเคราะห์ปริมาณ GABA ในวันที่ 1 ของการเก็บ ด้วยเครื่อง HPLC (Patita and others 2007) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก3

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าสังเกต โดยเฉลี่ยของแต่ละทรีตเมนต์ โดยใช้ Duncan's New Multiple Range Test โดยใช้โปรแกรม SPSS version 17 คัดเลือกอัตราส่วนข้าวกล้องงอกต่อน้ำและสภาพในการให้ความร้อนที่มีปริมาณ GABA และให้ความคงตัวสูงเพื่อใช้ในการทดลองขั้นต่อไป

3.2.3 การศึกษาผลของชนิดและปริมาณสารให้ความคงตัวต่อคุณลักษณะเครื่องดื่มน้ำข้าว กล้องงอก

เตรียมเครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องงอกที่คัดเลือกจากข้อ (3.2.2) คือ แซ่บข้าวกล้องงอกต่อน้ำ เท่ากับ 1:28 เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ลดขนาดด้วยเครื่องปั่นไฟฟ้าแล้วนำมาต้มให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 85°C เวลา 15 วินาที แล้วกรองด้วยตะแกรงความถี่ 100 mesh แล้วนำมาเติมสารให้ความคงตัว 2 ชนิด คือ คาร์ราจແนน และโซเดียมอัลจิเนต ที่ความเข้มข้น 3 ระดับ คือ ร้อยละ 0.06, 0.09 และ 0.12

จัดหน่วยการทดลองแบบ 2×3 Factorial experiment แบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized design) ทำการทดลอง 2 ชั้น

ตรวจสอบคุณลักษณะเครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องของ

-ตรวจสอบความคงตัว โดยวัดดัชนีการแยกชั้นทุกวันเป็นเวลา 4 วัน ตามวิธีของ Priepke and others (1980) อ้างถึงในพrnika แจ้งชัด (2547) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก1

-วัดความหนืดในวันที่ 1 ของการเก็บด้วยเครื่อง Brookfield ที่อุณหภูมิ 4 และ 25 °C และเปรียบเทียบความหนืดกับน้ำข้าวกล้องทางการค้า (สูตรดั้วย่าง 4 กล่องบรรจุ) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก2

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าสั้งเกตโดยเฉลี่ยของแต่ละทรีตเมนต์ โดยใช้ Duncan's New Multiple Range Test โดยใช้โปรแกรม SPSS version 17 เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้น้ำข้าวกล้องของมีความคงตัวสูงและมีความหนืดพอดีเพื่อนำไปใช้ในการทดลองขั้นต่อไป

3.2.4 การศึกษาสาเหตุที่เหมาะสมของการผสมน้ำมะめ่าเข้มข้น สารให้ความคงตัว และน้ำผงต่อคุณลักษณะเครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องของผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น

คัดเลือกชนิดสารให้ความคงตัวที่ทำให้เครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องของไม่เกิดการแยกชั้นจากข้อ (3.2.3) คือ แซ่บข้าวกล้องของต่อน้ำ เท่ากับ 1:28 เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ลดขนาดด้วยเครื่องปั่นไฟฟ้าแล้วนำมาต้มให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 85 °C เวลา 15 วินาที แล้วกรองด้วยตะแกรงความถี่ 100 mesh และใช้ชนิดสารให้ความคงตัว คือ ควรร้าเจเนน เพื่อทำการศึกษาสาเหตุที่เหมาะสมของการผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น ปริมาณนมผง และปริมาณสารให้ความคงตัวต่อคุณลักษณะเครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องของผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น โดยทดลองใช้ปัจจัยละ 3 ระดับ แสดงในตารางที่ 2. และกำหนดปริมาณน้ำตาลเป็นร้อยละ 5.77 กรัม (โดยน้ำหนัก) (สุพัตรา เลิศวัฒย์วัฒนา 2546) วางแผนการทดลองแบบ Central Composite Design (CCD) โดยกำหนดการทดลองได้ทั้งหมด 17 การทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 3.

ตารางที่ 2 ระดับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณค่าโภชนาการและความคงตัวของเครื่องดื่มน้ำข้าวกล้องของผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น

ปัจจัย	ระดับ				
	$-\alpha$	-1	0	+1	$+\alpha$
(A) ปริมาณน้ำมะเม่าเข้มข้น (ร้อยละ)	1.27	4	8	12	14.73
(B) ปริมาณนมผง (ร้อยละ)	1.61	2.29	3.29	4.29	4.97
(C) สารให้ความคงตัว (ร้อยละ)	$-\alpha$	-1	0	+1	$+\alpha$

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบที่ได้จากการใช้แผนการทดสอบแบบ CCD สำหรับการทดสอบที่มี 3 ปัจจัยเพื่อใช้ในการผลิตเครื่องคัมข้าวกล้องงอกผสมน้ำมะเมี่ยมขัน

การทดสอบ	ปริมาณน้ำมะเมี่ยมขัน (ร้อยละ)	ปริมาณน้ำมะเมี่ยม (ร้อยละ)	ปริมาณสารให้ความคง ตัว (ร้อยละ)
	(A)	(B)	(C)
1	4(-1)	2.29(- 1)	(- 1)
2	4(-1)	2.29(- 1)	(+ 1)
3	4(-1)	4.29(+1)	(- 1)
4	4(-1)	4.29(+1)	(+1)
5	12(+1)	2.29(- 1)	(- 1)
6	12(+1)	2.29(- 1)	(+1)
7	12(+1)	4.29(+1)	(- 1)
8	12(+1)	4.29(+1)	(+ 1)
9	1.27 (- 1.682)	3.29 (0)	(0)
10	14.73 (+1.682)	3.29 (0)	(0)
11	8 (0)	1.61(-1.682)	(0)
12	8 (0)	4.97(+1.682)	(0)
13	8 (0)	3.29 (0)	- α (-1.682)
14	8 (0)	3.29 (0)	+ α (+1.682)
15	8 (0)	3.29 (0)	(0)
16	8 (0)	3.29 (0)	(0)
17	8 (0)	3.29 (0)	(0)

ตรวจสอบคุณลักษณะเครื่องคัมน้ำข้าวกล้องงอก

-ตรวจสอบความคงตัว โดยวัดตัวชี้นีกการแยกชั้นทุกวันเป็นเวลา 4 วัน ตามวิธีของ Priepke and others (1980) อ้างถึงในพจนานุกรม แจ้งชัด (2547) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก1 -วัดความหนืดในวันที่ 1 ของการเก็บ โดยการวัดด้วยเครื่อง Brookfield ที่ 4 และ 25 °C ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก2

-วิเคราะห์ปริมาณ GABA ในวันที่ 1 ของการเก็บ ด้วยเครื่อง HPLC (Patita and others 2007) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก3

-วัดกิจกรรมสารต้านออกซิเดชันด้วยวิธี DPPH ในวันที่ 1 ของการเก็บ (Sreeramulu and others 2009) ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก4

- วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อคัดเลือกสภาวะที่เหมาะสมโดยการวิเคราะห์แบบ Response Surface Methodology (RSM) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Design Expert Version 5 คัดเลือก สูตรที่มีคุณค่าโภชนาการและมีความคงตัวสูง จากสมการ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 A + \beta_2 B + \beta_3 C + \beta_{11} A^2 + \beta_{22} B^2 + \beta_{33} C^2 + \beta_{12} AB + \beta_{13} AC + \beta_{23} BC$$

เมื่อ Y คือ ค่าปัจจัยคุณภาพหรือตัวแปรตาม

β_0 คือ ค่าคงที่ (constant regression coefficients)

β_1 β_2 β_3 คือ สัมประสิทธิ์ของอิทธิพลเชิงเส้นตรงของปัจจัยการศึกษา A B และ C ตามลำดับ

β_{11} β_{22} β_{33} คือ สัมประสิทธิ์ของอิทธิพลเชิงเส้น โค้งของการเกิดอิทธิพลร่วมกันระหว่างปัจจัยที่ศึกษา 2 ปัจจัย

A B และ C คือ ปริมาณน้ำมะめ่าเข้มข้น ปริมาณน้ำผง ปริมาณสารให้ความคงตัวตามลำดับ ซึ่งมีแนวโน้มแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับค่าปัจจัยคุณภาพ

A^2 B^2 และ C^2 คือ ปัจจัยที่ศึกษา A^2 B^2 และ C^2 มีแนวโน้มแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้น โค้งกับค่าปัจจัยคุณภาพ

จากความสัมพันธ์ดังกล่าว สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยศึกษากับค่าปัจจัยคุณภาพและหาระดับที่เหมาะสมของปัจจัยศึกษาโดยจะได้ค่า standardized coefficients (β) ของตัวแปรทั้งหมด ซึ่งขนาดของ β จะใช้อธิบายความสัมพันธ์ (relative importance) ของปัจจัยการศึกษา ในแต่ละปัจจัยในการแสดงอิทธิพลต่อค่าปัจจัยคุณภาพที่วัดได้ โดยปัจจัยที่มีค่า β ขนาดใหญ่ แสดงว่ามีความสัมพันธ์กับค่าปัจจัยคุณภาพมากกว่าปัจจัยที่มีขนาด β เล็กกว่า และค่า β ที่เป็นบวก (+) แสดงว่า เมื่อปัจจัยใดๆ มีค่าเพิ่มขึ้น ค่าปัจจัยคุณภาพจะเพิ่มตามไปด้วย แต่ถ้า β ที่เป็นค่าลบ (-) แสดงว่า เมื่อปัจจัยใดๆ มีค่าเพิ่มขึ้น ค่าปัจจัยคุณภาพจะลดลงด้วยเช่นกัน และนำข้อมูลที่ได้มาสร้างพื้นผิวตอบสนอง และมีหลักการพิจารณาความเหมาะสมของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ได้

โดยพิจารณาความเหมาะสมของแบบจำลองจากค่า p – value หรือค่า model significant จะต้อง significant คือมีค่า $p \leq 0.05$ แสดงถึงปัจจัยการทดลองมีผลต่อค่าปัจจัยคุณภาพ และพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ซึ่งจะบอกถึงอิทธิพลของปัจจัยต่อค่าคุณภาพ ดังนี้

R^2 เท่ากับ 1 ค่าปัจจัยคุณภาพจะอยู่บนเส้นทดแทนทุกจุดที่ทำการทดลอง ไม่มีความคลาดเคลื่อน เส้นทดแทนดังกล่าวนี้ สามารถแทนข้อมูลตัวอย่างได้ทั้งหมด

R^2 มีค่ามากกว่า 0.7 หรือใกล้เคียง 1 ค่าปัจจัยคุณภาพจะอยู่ใกล้เคียงรอบๆเส้นทดแทน ความสัมพันธ์ที่ได้พึงจะนำมาใช้เป็นตัวแทนของข้อมูลตัวอย่างได้

R^2 มีค่าน้อยกว่า 0.7 หรือใกล้เคียง 0 ค่าปัจจัยคุณภาพจะอยู่ห่างจากเส้นทดแทนมาก ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้ในการทำนาย

R^2 เท่ากับ 0 ค่าปัจจัยคุณภาพห่างจากเส้นทดแทนมาก ลักษณะกระจายจนไม่สามารถหาแนวโน้มที่แน่นอนได้ ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้ในการทำนายได้

เมื่อพิจารณาค่า p – value ซึ่งจะต้อง significant โดยมีค่า $p \leq 0.05$ และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ซึ่งจะต้องมีค่ามากกว่า 0.7 จากนั้นจะพิจารณาค่า Lack of fit ถ้า Lack of fit ของสมการ significant แสดงว่าสมการที่ได้สามารถทำนายข้อมูลได้ไม่ดี และถ้า Lack of fit ของสมการ non significant แสดงว่าสมการที่ได้สามารถทำนายข้อมูลได้ดี (อนุวัติ แจ้งชั้ด 2549)

- การยืนยันแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของสภาพการผลิตเครื่องดื่มข้าวกล้องออกผสม น้ำมะめ่าเข้มข้นและคัดเลือกสภาพที่เหมาะสม

ทำการยืนยันแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ระหว่างค่าจริงและค่าที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (เปรียบเทียบค่าที่ได้จากแบบจำลองและค่าจริงที่ได้จากการทดลอง) กำหนดสภาพตามแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ จากการวิเคราะห์แบบ Response Surface Methodology (RSM) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Design Expert Version 5.0 โดยผลิตเครื่องดื่มข้าวกล้องออกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้นตามสภาพที่กำหนดได้ วางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Random Design) ทำการทดลอง 2 ชั้น แล้วคัดเลือกสภาพการทดลองที่ให้ความหนืดใกล้เคียงกับน้ำข้าวกล้องทางการค้าและไม่เกิดการแยกชั้น

- ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องดื่มข้าวกล้องออกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้นที่ได้ และทำการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าจริงและค่าที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์และคัดเลือกสภาพที่เหมาะสม โดยหาร้อยละความคลาดเคลื่อน และเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกสภาพที่เหมาะสมในการผลิตเครื่องดื่มข้าวกล้องออกผสมน้ำมะเม่าเข้มข้น คือ มีค่ากิจกรรมสารต้านออกซิเดชันคลาดเคลื่อนกับค่าที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์น้อยที่สุด

3.2.5 การศึกษาคุณภาพและการทดสอบทางประสาทสัมผัสของเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้น

การศึกษาคุณภาพและการทดสอบทางประสาทสัมผัสของเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้นตามกระบวนการผลิตเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้นจากสภาวะการผลิตที่เหมาะสมในข้อ 3.2.4

วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้น โดยตรวจสอบคุณภาพทุก 2 วัน เป็นเวลา 14 วัน ดังนี้

- ตรวจสอบความคงตัว โดยวัดปริมาณการตกตะกอน ตามวิธีของ Priepke and others (1980) อ้างถึงในพจนานุกรม แข็งชั้ด (2547) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก1

- ความหนืด โดยการวัดด้วยเครื่อง Brook field ที่ 4 และ 25 °cz ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก2

- วิเคราะห์ปริมาณ GABA ด้วยเครื่อง HPLC (Patita and others 2007) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก3

- กิจกรรมสารต้านออกซิเดชันด้วยวิธี DPPH (Sreeramulu and others 2009) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก4

- Color (CIE LAB) โดยใช้เครื่อง Hunter Lab ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก5

- ตรวจสอบจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา (AOAC 2000) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก6

วิเคราะห์คุณค่าโภชนาการ ของเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้นในวันแรกได้แก่

- ความชื้น (AOAC 2000) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก7

- โปรตีน (AOAC 2000) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก8

- ไขมัน (AOAC 1990) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก9

- เถ้า (AOAC 2000) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก10

- เส้นใยอาหาร (AOAC 1995) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก11

- คาร์บอไฮเดรต (โดยผลต่าง) ดังรายละเอียด ภาคพนวก ก12

- นำเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้นที่มีคุณค่าโภชนาการและความคงตัวสูง 1 สูตร จากข้อ 3.2.4 มาทดสอบทางประสาทสัมผัสของเครื่องดื่มน้ำวากล้องออกสมน้ำมะเม่าเข้มข้น โดยใช้แบบสอบถาม Hedonic 9-point scaling กับผู้ทดสอบชิมที่ไม่ได้ผ่านการ

ผู้ฝึกจำนวน 30 คน โดยทดสอบชิมในวันแรกของการผลิต ใช้แบบสอบถามการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค ดังรายละเอียด ภาคผนวก ก13

ทำ 5 เล่น